

April Strong

by [Radmila Solesa-Cetic](#) on Wednesday, March 28, 2012 at 12:27pm ·

Da se, kojim slucajem, zovem April Strong (Snazni April) ili May Healer (Maj koji Zacjeljuje), mozda bi moje poruke imale vecu moc. Mozda bi se moje misli dijelile k'o jabuke u jesen komsijskoj djeci. Apple Fall da me zovu.

Kad bi bila "izvana" neko, da li bi me ovi iznutra pazljivije slusali. Kad bi me neko nametnuo sa imenom stranim da li bih dobila svojih pet minuta. Zasto mi mislimo da rjesenje mora doci izvana. Zasto mi ne damo nekom iznutra da progovori.

Izvana su svi jedno. Iznutra nas ima troje. Kako ovima iznutra nacrtati da smo jedni drugima jedno.

Nisam kadra. Ime mi pravoslavno. Ono najobicnije, srbijansko. Nema moci, ofucalo se generacijskom upotrebom. Nema familije bez Rade, Radmile il' Rajke u njoj. Meni je moja na celo upisala: moras raditi da bi mila bila.

Prezime mi cudno. S obje strane crtice. Ono po rodjenju malo zagonetno zvuci, ono po braku, kako zvuci, sve zagonetke otklanja. Al' i zbunjuje. Jednom me je, na pocetku rata, uniformisani mladici tek pristigao u Bihac, cuvao na Radio-Bihacu, a muka mu od mog imena bilo. Poslije niske granata cijje smo "fijuuuu" i on i ja slusali, kad smo ostali sami, u njega neko oruzje, u mene "pero" u rukama, upitao:

- Je li ti, koje je tebi cetnicko prezime?

- Pa razmisli. Sta ti mislis koje je?

- Pa, Cetic.

- Pa naravno.

Jednima nama nisam nikad mogla biti draga skroz zbog tog mog imena. Drugima nama nisam nikad mogla biti draga skroz sto sam iznevjerila to svoje ime i priklonila se onima prvima nama. Trecima nama je bilo svejedno, ali su mi davali do znanja da im nisam draga jer u imenu mom ima i prvih i drugih nas.

Nikad nije bilo sanse da svima nama dokazem da volim sve nas, da mi je zao svih nas. Prestala sam raditi kad mi je jedan od trecih nas naredio da kazem laz o jednom od drugih nas.

Onda se, u svom tom haosu od svih nas, stvorilo vrijeme u kojem smo pomislili – hajde da mi budemo jedno, sada. Now. Hajde da ne cekamo da se ovo ludilo završi samo od sebe. Hajmo mi biti mi i završiti ga sad. I misao se sirila, kako se samo misli siriti znaju. Ali, dodalo joj politicku karijeru i od blagotvorne misli postade kaos. Jos veci no prije.

Kad sam postala i cetvrti dio nas, onda je onaj prvi dio nas mogao da me maltretira kako je htio i kad je htio.

Oni izvana, sto ne znaju nas, ne mogu me voljeti kao nas, molili me, na kraju da izađem, nije ovo moj rat. Kako nije, govorila im. Ja sama sa sobom ratujem, zar ne vidis.

Jedan od tuznijih dana moga vijeka, kad se Bihac nije ni sjetio da je u to vrijeme godinama dijelio zaslužnim Biscanima svoje nagrade, kofer igracaka i sjecanja

***pun, Sandro, Tin i ja smo ga, kroz minska polja
napustili.***

***Jedan od trecih nas je vozio moje bebe i moje snove
od prvih, preko drugih, trecih i cetvrtih nas do Zagreba
i tate gdje nas vise nije bilo. Ostala samo tuzna slast u
srcu da smo tog dana svi mi od nas bili, jos jednom,
dio nas.***

P.S.

***April Strong hoce da zakaze tribinu na kojoj cemo svi
biti prisutni. A samo nekoliko nas da prica. U ime prvih
i cetvrtih nas Besim Spahic. U ime drugih nas Cedomir
Jovanovic. U ime trecih nas Josip Pejakovic. Imena ih
na ove brojeve rastavljaju, no oni znaju da su samo i
jednostavno dio nas. Nasi. Naskijih od nasih ih nema.***

